

KUNST

omkring TROLDEN

NR. 4 · 15. årgang / 16
April 2008

Se artiklen side 8.

Udstilling på Vejen Kunstmuseum

Max Läuger

Af Christine Rauh Oxbøll

Vejen Kunstmuseum lukker i maj måned dørene op for en udstilling om den tyske kunstner, Max Läuger (1864-1952). Max Läuger var en alsidig og indflydelsesrig kunstner, og betragtes som en af de førende tyske keramikere omkring 1900. Han arbejdede med udsmykningen af vaser og krukker, hvor han med udgangspunkt i lokal pottemagertradition og sin forkærlighed for håndværkets enkle teknikker skabte originale

Fortsættes næste side

Indhold

- 4 Aftenudflugt
Af Kirsten Abelsen
- 8 Janu Muus-udstilling
Af Poul-Erik Hansen
- 10 Åbne døre
Af Kirsten Abelsen
- 11 Hvem er mester
Af Teresa Nielsen
- 13 Om de fire huler
Af Annette Holdensen
- 22 Udflugt til Randers
Af Kirsten Abelsen
- 23 Rejse til Dresden
Af Kirsten Abelsen

og levende dekorationer. Teknikkerne kunne også benyttes til at fremstille flisebilleder og bygningskeramik i forbindelse med arkitektoniske opgaver. Läugers keramiske udsmykninger var således en væsentlig del af interiøret, da industriægteparret Sidney og Jenny Brown fra Baden i Schweiz fik tegnet et hus efter engelske Arts & Crafts idealer omkring 1900.

Läuger, der på Verdensudstillingen i Paris i 1900 blev hædret for det fornyende og moderne formsprog med en guldmedalje, bevægede sig efterhånden fra Jugendperiodens typiske organisk inspirerede ornamentik og over til en mere lineær og arkitektonisk dekoration. Han benyttede blandt andet mosaikstifter presset ind i lerets overflade til at skabe felter og geometrisk ornamentik. Det meget enkle og nærmest nøgterne blev i en periode kendetegnende for ham, men hen mod 1920'erne dukkede planteverdenens organiske overdådighed igen op som tema, blandt andet i en række vaser, som på grund af deres bagvedliggende motiv blev kaldt "Citronvaser". Der er tale om nogle ret store lågkrukker, hvor eksotiske dyr som elefanter,

Citronenvaser med elefant- og løveknop, ca. 1925. Design: Max Läuger.
Foto: P. Schälchli, Zürich.

leoparder og tigre typisk danner lågets knop og er med til at understrege det eksotiske og den regnskovsagtige frodighed.

På udstillingen vises blandt andet en installation af en stor samling af Läugers vaser, som primært kommer fra to schweiziske privatsamlere, herunder fra Dr. Peter Suter, som tillige har udgivet en fotobog med Läugers vaser. Peter Suter vil bistå under udstillingens opbygning, og vil desuden tale ved ferniseringen.

Udstillingen er tilrettelagt af Museum Langmatt i Baden i Schweiz, der har til huse i Sidney og Jenny Browns villa, og tager udgangspunkt i de udsmykninger, Max Läuger skabte til stedet. Udstillingen er vandret videre fra Schweiz til Hetjens Museum i Düsseldorf, Tysklands fremmeste keramikmuseum. Vejen Kunstmuseum er udstillingens sidste stop, og er dermed en enestående mulighed for et dansk publikum at stifte bekendtskab med en af Tysklands fremmeste Jugendkeramikere.

Udstillingsperioden er blevet rykket en smule i forhold til den oprindelige plan. Der er derfor **fernisering lørdag den 24. maj, hvor samleren Dr. Peter Suter vil være til stede. Udstillingen løber frem til den 31. august 2008.**

Meddelelse fra kassereren!

Det vil være en stor lettelse for kassereren, hvis medlemmer som har en mail-adresse sender den til

Niels Peter Jessen

for lettere kontakt til vore medlemmer.

Niels Peters mailadresse er :

lp.jessen@get2net.dk

Aften- udflugt

Onsdag den 28. maj 2008 kl. 18.00

Af Kirsten Abelsen

Aftenudflugten går i år til Christianskirken i Fredericia og Danmarks Keramikmuseum i Middelfart.

Vi kører fra Banegårdspladsen kl. 18.00 i bus til Fredericia, hvor vi skal besøge Christianskirken, som har fået tilført et smukt og imponerende kunstværk af billedhugger Bjørn Nørgaard - et hovedværk i nutidig dansk kunst kalder kunsthistoriker Ellen Tange det.

Christianskirken er en ældre kirke, som er blevet udvidet med et moderne og imponerende hovedskib - indviet i 1972. Det er arkitekt Ib Zachariassen, der har tegnet udvidelsen og skabt en ny kirke midt i en gammel. Ingen der besøger kirken er i tvivl om, at den er en arkitektonisk præstation.

Kirken rummer storhed og ro. I selve midterskibet er der plads til ca. 300 mennesker, men når foldedørene åbnes til de tilstødende rum - som ved indvielsen af Bjørn Nørgaardudsmykningen - er der plads til 550.

Ved Christianskirken havde de længe talt om at der manglede noget i det store rum. Der blev nedsat et kunst - byggeudvalg, som besluttede sig for at tænke stort.

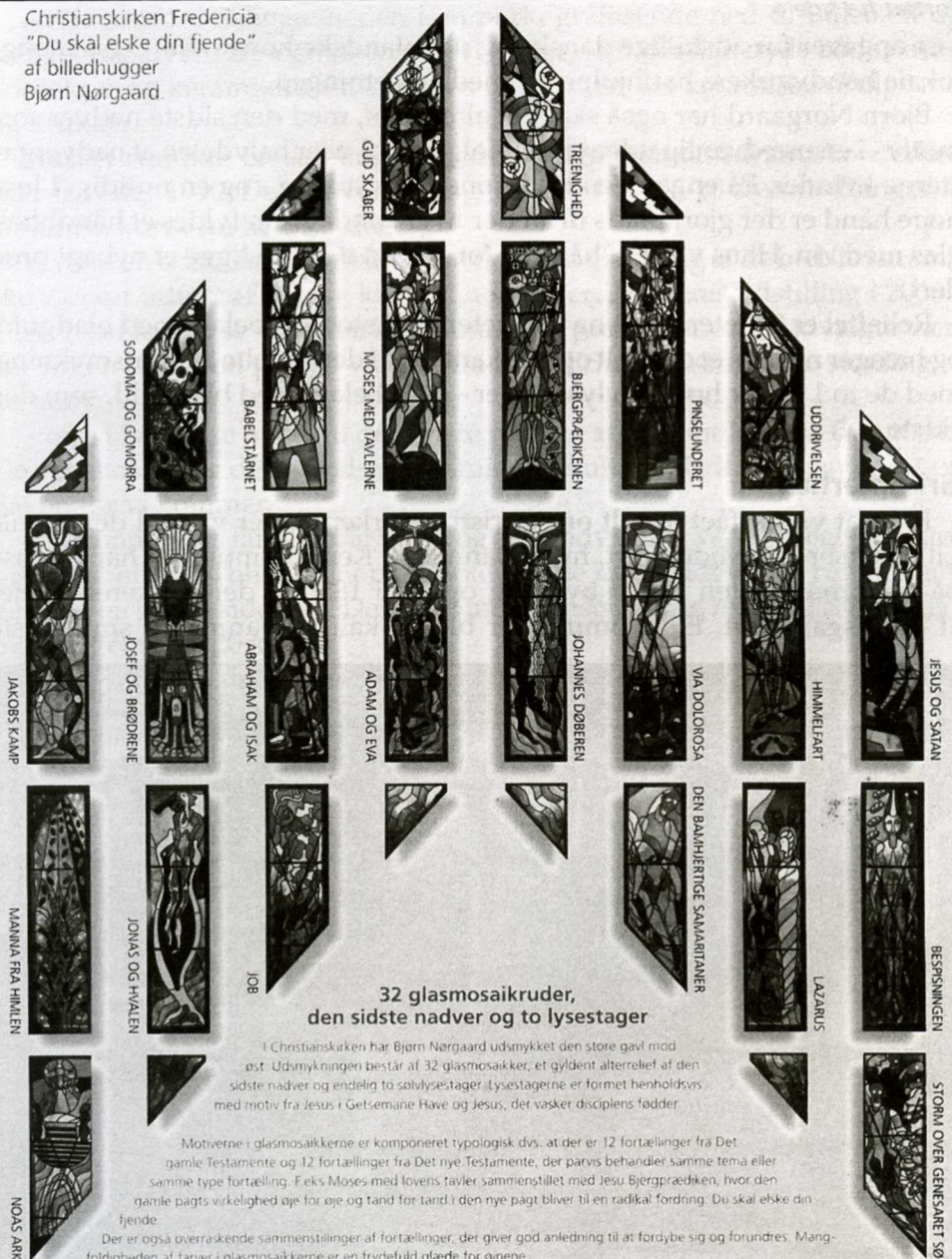
Valget faldt på billedhugger Bjørn Nørgaard, fordi han netop er kunstneren, der bedre end nogen anden, kan udtrykke den store fortælling i en form, der taler til det moderne menneske.

Nu er værket så færdigt - syv år har det været undervejs - og det er kunst i verdenklasse.

Udsmykningen - værket har Bjørn Nørgaard kaldt »Du skal elske din fjende« et citat fra Jesu bjergprædiken, om tolerance - som har inspireret ham til at skabe de 32 glasmosaikker, hvoraf de 24 er figurative, som nu pryder den store østvæg med fortællinger fra bibelen.

Hver rude består af mellem 250 - 350 stk. håndblæst glas og er udført på glarmester Per Steen Hebsgaards værksted i Præstø. Han har i tidens løb

Christianskirken Fredericia
"Du skal elske din fjende"
af billedhugger
Bjørn Nørgaard.

Fortsat fra side 4

løst opgaver for adskillige danske og udenlandske kunstnere. Også mange lokale håndværkere har hjulpet til med opsætningen.

Bjørn Nørgaard har også skabt et alterrelief, med den sidste nadver som motiv - i en usædvanlig udgave-selvfølgelig, bl. a. er halvdelen af nadvergæsterne kvinder. På engang en traditionel fremstilling - og en nutidig. I Jesu højre hånd er der gjort plads til, at der hver søndag kan fyldes et håndblæst glas med vin. Hans venstre hånd er formet, så der kan ligge et nybagt brød deri.

Relieffet er 5 meter bredt og 1,8 meter højt, støbt og belagt med bladguld, og hænger nu som et centralt og markant del af den 3-delte alterudsmykning, med de to 1 meter høje sølvlysestager - også belagt med bladguld, som den sidste del.

Grimmerhus

Efter at vi har fået fortalt om Christianskirken, kører vi med den gamle Lillebæltsbro til Middelfart, hvor Danmarks Keramikmuseum har til huse på Grimmerhus, en fredet bygning opført i 1856 af den daværende ejer af Hindsgavl slot. Ejendommen er blevet kaldt »Danmarks smukkeste

Indtryk af keramiksamlingen på Grimmerhus.

udstillingssted«. Beliggenheden i en park, grænsende ned til Lillebælt og Kongebroshoven, gør den til en oplevelse for dem der kan nyde både natur, arkitektur og keramikkunst. I parken er der opstillet keramiske skulpturer og krukker.

Museet rummer en samling af ejede og deponerede keramiske værker. især fra efter 1950. Derudover arrangeres der årligt 6-10 særudstillinger af keramisk kunst fra hele verden.

Vi vil se en udstilling »Norsk Triennale« med et udvalg af de bedste keramiske værker udført af norske kunsthåndværkere, fra deres udstilling i 2006.

På 1. sal kan vi se »Skønvirkekeramik«, en præsentation af udvalgte værker fra en donation på 560 værker fra Poul Erik Madsens store samling af keramik.

- og så kan vi se noget af det sidste nye, da afgangsholdet fra Danmarks Designskole viser deres bedste keramiske resultater. Udstillingen er sat op dagen før vi kommer.

På Grimmerhus får vi Kaffe/brød og en rundvisning ved museets direktør Lise Seisbøll. Vi vil blive delt op i to hold, så alle kan få udbytte af rundvisningen - og en stol at sidde på. Der er en museumsbutik, og man må fotografere mod et gebyr på 20 kr.

Vi ønsker os et flot forårsvejr - og en fuld bus til en spændende udflugt.

Kilde: Magasin udgivet ved indvielsen af Bjørn Nørgaards kunstværk i Christianskirken, Fredericia og Brochure fra Grimmerhus Keramikmuseum.

Program:

Kl. 18.00. Afgang fra Vejen banegård

Kl. 19.00 - 20.00. Besøg i Christianskirken

Kl. 20.15 - 21.15. Rundvisning på Grimmerhus Keramikmuseum

Kl. 21.15 - 22.00 Kaffe og rundgang på egen hånd

Efter aftale kan man stå på bussen i Kolding

- motorvejsfrakørsel 63, off.P-plads ved hotel Scandic.

Deltagerpris: Kr. 200,00 for medlemmer - øvrige kr. 225,00 kr.

Tilmelding kan ske ved indbetaling til kunstforeningens konto:

96728715633851 snarest - dog senest 16. maj.

Jane Muus-udstilling på Vejen Bibliotek

Af Poul-Erik Hansen

Grafikken har betydet meget for mange af vore kunstnere i det 20. århundrede. På Vejen Bibliotek har der tidligere været vist en udstilling med grafik af Povl Christensen.

Fra Herman Bang (Ved vejen).

Fra den 30. maj til den 23. juli vises der på biblioteket en udstilling med Jane Muus, der også hører til den gruppe af kunstnere, for hvem grafikken kom til at stå centralt.

Hun var en af de stærke personligheder, der udgik fra Aksel Jørgensens grafiske skole på Kunstakademiet, og som i mange af sine værker, tager hun udgangspunkt i litterære tekster i sine fremragende illustrationer. Hun afprøvede flere grafiske teknikker, men træsnittet blev hendes foretrukne udtryksform.

Hun har selv skrevet om livet på Kunstakademiet fra 1936-1945 i Kammeraternes katalog fra 1994. Det er gengivet i bogen "Jane Muus", som Eske K. Mathiesen redigerede for Sophienholm i 2000.

Hun beskriver her, hvordan hun betragtede Kunstakademiet som sit andet hjem, sugede til sig fra undervisningen og blev ført ind i verdenskunsten gennem Aksel Jørgensens foredrag. En stor udstilling på Statens Museum for Kunst i 1938 med Braque, Matisse og Picasso gav hende det første kendskab til de store franske mestre. Men det var først efter krigen, da hun fik mulighed for at komme til Paris og se mange Picasso-billeder, at hun kunne se, at han var et stort billeddannende geni. Jane Muus skabte mange af sine væsentligste værker i Paris.

Som illustratør har Jane Muus skabt store mesterværker. Hun lavede illustrationer til blandt andet Herman Bang, Johs. V. Jensen, Charles Dickens og Jules Romains.

Fra rejser sendte hun illustrerede artikler til aviser. Hendes illustrationer er af forskellig størrelse, men de er alle gennemarbejdede. På udstillingen i Vejen vil der blive vist over 20 værker.

Jane Muus blev født i Odder i 1919. Da hun var ni år døde hendes far og familien flyttede til Lyngby. Allerede som 15 årig kom Jane Muus på Emil Rannovs tegne- og malerskole, og to år efter blev hun optaget på Kunstakademiet. Hun interesserede sig især for mennesket i sine arbejder. Hun anså sig selv for at være menneskebetragter, og hun kunne i hemmelighed tegne skitser i det virkelige liv uden at modellerne opdagede det.

Selv om det er som illustratør, at mange kender hende, er de fleste af hendes arbejder uden litterær tilknytning.

Hun er repræsenteret på flere museer i udlandet og i Danmark og var medlem af Kammeraterne.

Fra 1964 til sin død i 2007 var hun på Finansloven med midler fra Statens Kunstfond.

»ÅBNE DØRE«

Kunst og kunsthåndværk i Vejen Kommune

Som endnu et tiltag for et samarbejde mellem de »gamle« kommuner i Vejen storkommune, har Kunstforeningen for Vejen og omegn, Kunst 6630 i Rødding og Holsted Kunstforening i vinter arbejdet på at sætte endnu et arrangement på benene. Samarbejdet begyndte i 2007 med, at vi lavede en meget vellykket bustur rundt i den nye kommune, til kunstnere, museet og institutioner med god kunst.

I år bliver det et weekend-arrangement, hvor ca. 16 kunstnere i Vejen kommune, samt museet og gallerier holder:

»ÅBENT HUS«

lørdag og søndag den 17. og 18. maj kl. 10.00-17.00

Der vil være masser at se på og en god lejlighed til at møde vores lokale kunstnere og kunsthåndværkere. De vil selvfølgelig også gerne sælge noget, men der er ingen købetvang.

VIGTIGT: Man skal selv transportere sig derhen!

Der bliver udgivet en folder/plakat med fotos, adresser og et kort over kommunen, med de »åbne døre« markeret. Folderen bliver udgivet i april, og kan hentes på biblioteker, turistbureauer og andre strategiske steder.

Hvem er mester for mindestenen i plantagen syd for Kongeåen

Af Teresa Nielsen

Går, cykler eller kører man ad Skodborghusvej/Haderslevvej mod syd over Kongeåen, får man et stykke før åen på venstre side af vejen øje på en noget usædvanlig mindesten. Det er en tavle, der er sat i 1932 til minde om den ikke længere synlige kongelige ejendom, Skodborghus. En række foreninger var gået sammen om at bede billedhugger Niels Hansen Jacobsen påtage sig opgaven. Med afsæt i nogle af bygningens gamle granitsten sammenbyggede han en lille niche med siddepladser og en teksttavle. Omhyggeligt har han på en sten nederst til højre dateret helheden.

Lidt længere fremme på højre hånd går Hærvejens markerede vandresti ned ad en grusvej. Første stræk er mellem marker, men kort efter kommer man ind i en lille plantage, hvor der også er en beskeden samlingsplads med et par mindesten. På den nyeste lyder indskriften: "Nedhugget under den / tyske besættelse 1944-45 / Genplantet 1946-47" – den sætning fortæller en del af plantagens historie, mens den anden sten dækker et større område. Med store, slyngede typer - af en art, der er karakteristiske for tiden omkring 1900 og igen blev taget op i 1960'ernes organiske/psykedeliske grafik - står

Fortsættes næste side

Fortsat fra side 11

ganske enkelt: "SKODBORG / KOMMUNE / 1922-1923". Kigger man på de usædvanlige ét- og ni-taller taller, kan man gå på internettet og finde noget tilsvarende. Taster man www.vejenkunstmuseum.dk, vælger Niels Hansen Jacobsen i øverste tværbjelke og dernæst Grav- og mindesten i venstre menu, når man ind til en landsdækkende oversigt med over 200 værker, som man bl.a. kan søge frem via et Danmarkskort. Med mængden af prikker på kortet står det klart, at Hansen Jacobsen er særlig vel repræsenteret i det område, der i dag udgør Vejen Kommune. Klikker man videre til nogle af stenene vil man snart finde to særlige karakteristika – de sære 'fiskekrogsafslutninger' på tallene 1, 4, 7 og 9 i den lange nedstreg, og dertil hans usædvanlige g'er, der selv mellem store typer er et lille g, der blot sættes op på stregen til de andre store. Det ses tydeligt på eksempelvis den store tekstside på hans Genforeningssten i Skibelund Krat.

Desværre er der på Vejen Kunstmuseum ikke bevaret et arkiv efter billedhugger Niels Hansen Jacobsen, men kun de papirer, der over årene er samlet ind rundt om i landet. Indtil videre er der ingen oplysninger, der knytter an til stenen i plantagen syd for Kongeåen. Men mon der blandt bladets læsere skulle være en person, der kender historien? Viden om stenen i plantagen kan gives til Vejen Kunstmuseum på tlf. 75360482 eller på mail: museum@vejenkom.dk. Kan det af- eller bekræftes, om det er en opgave, som man har bedt Niels Hansen Jacobsen om at løse? Hvor ville det være spændende om en vandretur langs Hærvejen skulle føre til, at vi nu kan skrive endnu en sten ind i den store database, og endog kan komme til at fortælle dens historie!

Annette Holdensen om de fire huler, der har besøgt museet

Her følger den tekst, som Annette Holdensen har skrevet om sit engagement i udviklingen af en dansk tradition for skulpturelt pileflet. Den er trykt i kataloget til pileforeningens jubilæumsudstilling i Rundetårn først på året 2007, hvor de fire huler blev præsenteret inden de allersidst i april måned flyttede ind på Vejen Kunstmuseum.

Undervejs er indflettet bemærkninger, der knytter an til museet her, hvor vi i 2005 afholdt den første store retrospektive udstilling af Annette Holdensens værker. Hun er født og opvokset i Bramming, og modtog i 2005 Valdemar Petersen og hustru Esther Moesmann Petersens Legat, der er knyttet til Vejen Kunstmuseum. Siden har hun nogle gange været tilbage på museet for at undervise, og i maj 2006 var projektet en læsehule, som hun flettede over en weekend sammen med et hold fra Vejen Billedskole. Pil fik vi tilladelse til at hente i Skoleskoven i udkanten af Vejen.

Fortsættes næste side

Annette Holdensen og Eva Seidenfadens hule i Malerisalen.

Fortsat fra side 13

I 1981 var jeg i gang med en serie vævede og syede gestalter, »heksefrakkerne«, der blev monteret over en kurv og kunne hænge i et punkt på vægen (tre af dem tilhører i dag Kunstindustrimuseet). Mine to værkstedselever, som var med i arbejdet, gav udtryk for deres egne ideer om udformningen og begyndte i stigende grad at være med i beslutningen om de værker vi var i gang med. I den periode begyndte jeg mere og mere at stille spørgsmål til den store forherligede, kunstneriske integritet: Hvad er det egentlig, der skaber værket? Det er så vedtaget at kunstnere lader sig inspirere af landskaber, store følelser, politiske eller religiøse oplevelser etc. Hvorfor ikke bare åbne op og gå i dialog med den eller de personer, der er med på værkstedet.

Det er naturligvis ikke en »opfindelse« jeg har gjort, men for mig var den ny, og det blev en meget lykkelig arbejdsperiode. Siden har jeg i stigende grad, når der er større projekter i gang, udfordret kolleger eller elever til at gå i dialog om arbejdets udførelse.

I 1984 sad jeg i Polen ved siden af mester Zygmunt Przybylski i tre uger, mens vi uden fælles sprog, med hans hænder udførte de første tre »pile-

monolitter«. Følgende sommer i Løkkegravene ved Odense udforskede jeg sammen med Anne Folehave, Marianne Nielsen og Sanne Ransby pilens muligheder som skulpturelt materiale, vi flettede, havde besøg af David Drew og Bent Winkler, og arrangerede »studiegruppe« nederst i haven, når mestrene var på besøg

Vi havde besøg af en masse fotografer og sommergæster, mens der på tre måneder nærmest groede 37 mandshøje kurve op på marken rundt om os. I 1991 var David Drew og jeg sammen om et Land Art Project i Ness Gården ved Liverpool. I 1992 udførte Bent Winkler og jeg tre pileskulpturer på Krakamarken ved Randers.

I 1994 udførtes projektet »Både«, 71 to meter lange bådobjekter udført i et utal af materialer. Her var ganske mange kunstnere involveret, især norske Hanne Thyholt som flyttede ind på værkstedet i fire måneder, men også Eva Seidenfaden og Susanne Wittingham satte deres stærke præg på helheden (SW stod hen over årsskiftet 2006/2007 for museets julekalenderudstilling).

Fortsættes næste side

Fortsat fra side 15

I 1995 byggede jeg sammen med seks voksne unge, 100 huler til en udstilling for børn på Brandts Klædefabrik; »Brandtstrup Klædeby« De var så unge og så mange, at vi måtte holde byggemøder om morgenen, for at jeg kunne holde trit med alt, hvad der foregik. Men de var med på det hele og fem af de seks unge tog kunstneriske uddannelser i de følgende år (to af dem var Sophus Ejler Jepsen og Cecilie Bendixen, der sommeren 2007 flytter til Askov, og ved årsskiftet 2004/2005 stod for museets julekalenderudstilling).

Da jeg blev opfordret til at være med på Pileforeningens udstilling i Rundetårn var det nærliggende for mig at udfordre de fire kurvemagere, som jeg har bedst kendskab til, til at være med på et værk sammen med mig. Og huler? Jeg er vist aldrig kommet over min hang til huler. Desuden er huset en arketype på det kvindelige magtområde.

Opfordringen lød: Byg en hule sammen med mig på en Euro-palle. Min idé med pallen var at hulerne skulle kunne flyttes med en palleløfter, og der var en naturlig grænse for størrelsen, nemlig dørene i Rundetårn. Jeg syntes

det var nærliggende, at jeg kom til dem, som havde værkstederne, værktøjet og adgang til pilen, og glemte at jeg også møvede mig ind i gæsteværelser og ved spiseborde. TAK for det.

Samspillet med Anne Folehave

Projektet startede i december i Anne Folehaves værksted på husmandsstedet i Bolmerod på Nordfyn. Anne var med på det første store pileprojekt her hos mig fra Sankt Hans til engang i september i sommeren 1985. Jeg tror at hun i virkeligheden gik på arbejde om morgenen og dukkede op ved middagstid, i hvert fald i noget af perioden. Men når jeg tænker tilbage, så var Anne der hele tiden og her mødte hun Bent Winkler og David Drew, sugede viden til sig og satte sit stærke præg på arbejdet.

Anne har været i pilen lige siden, først kombineret med lønarbejde, siden som heltidskurvemager og underviser. Hun var med på udstillingen »Flet« på Ålborg Kunstmuseum 2001, og siden på Sønderjyllands Kunstmuseum. 2001 kom også den første bog: »Pileflet til folk og fæ« (forlaget Klematis),

Fortsættes næste side

som er en fornøjelig lærebog med masser af gode arbejdstegninger og forklaringer og et væld af gode ideer. Den er også spækket med herlige anekdoter og historier om livet i og udenfor »Bolmerodet«. I 2006 kom den anden bog »Pileflet i haver og uderum« på Danmarks Radios Forlag. Anne kender mig ret godt, så hun lagde ikke ud med en indviklet fletteknik. »Jeg fletter en god kant, så bygger vi den op med elektrikerstrips og krusedulleteknik« (netop den fremgangsmåde, som Annette i maj 2006 brugte, da hun med et hold fra Vejen Billedskole byggede læsehulen, der har fået plads i museets Publikumsrum). Det gjorde vi og hulen tog form og var færdig på en god uge. Så solid at der kan sidde en hel børnehave i den, hvis de ellers kan mase sig ind.

Det er som at danse pardans. Man går ind i en magisk cirkel, og bliver i den, indtil værket er færdigt. Jeg har jo været sammen med Anne masser af gange i de over 20 år der er gået siden vi byggede mine kurveskulpturer, men når man sidder der og fletter sammen kommer der helt andre historier frem. Beretninger om barnets opvækst, om ture i ind og udland akkompagneret af lydbånd på afspilleren. Om livet i »Bolmerodet« der er så værdifuldt, at man fravælger fjernsyn, og holder sig til aviser og bøger og højtlesning for hinanden. Når man læser Annes bøger og ser billederne, er det jo helt klart, at det handler om en stærk kærlighed til natur og udeliv. Når man opholder sig i huset i flere dage bliver det klart hvor stor en rolle Kim spiller i det stykke. Her er ikke bare plantet pil, her er gravet hele søer og landet omkring huset fungerer som et vildtreservat.

Hulen fik en anden udformning end vi først havde talt om. Det sker faktisk ofte. Vi var vældig koncentrerede om at gøre formen ren og harmonisk hele vejen rundt, og pludselig var den færdig.

Samspillet med Eva Seidenfaden

Jeg var på besøg hos Eva Seidenfaden allerede i december, og her fik jeg lektier for.

Eva har i mange år været et knudepunkt i udviklingen af dansk pileflet. Grundet hendes store interesse for kurveflet, hendes organisationstalent og energi, har hun på sin dejlige gård været i stand til at afholde en talløs række kurser, invitere interessante kurveflettere fra ind- og udland for at undervise, og på den måde sprede viden blandt den store kreds af interesserede kurvemagere, der er dukket op i Danmark de sidste 20-25 år.

Eva er forfatter til bogen »Perigordkurve - teknik og tradition«. Bogen handler om spiralflettede kurve udført i en fransk tradition og en noget lignende vestafrikansk fletteknik, »burkinaflet«. Eva ville gerne udføre hulen i

»burkinaflet« (pallebunden kunne ikke forenes med det cirkulære resultat), og nu var det meningen, at jeg skulle øve mig. Så da hun havde undervist mig, blev jeg sendt hjem med et bundt pil. Da så vi mødtes senere på måneden på Vissinggård, havde hun lavet den fineste lille model.

Vi havde håbet, at vi begge kunne flette på selve hulen, men det viste sig at være for svært at arbejde to personer på det samme arbejde. Problemet var, at udformningen måtte starte i midten i »loftet«, som efterhånden som arbejdet skred frem, måtte hæves ved hjælp af havebord, kasse på kasse og øverst en form for drejeskive, som vist i virkeligheden hører hjemme på et avanceret frokostbord. Kurvemagernes værksteder er - udover at være rene museer af forskellige indsamlede kurve, repræsenterende forskellige teknikker og stilarter - også steder hvor diverse remedier lynhurtigt kan omdannes til en slags værktøj. I dette tilfælde nærmest en Storm P-opstilling, der var så skrøbelig, at vi ikke kunne risikere, at to personer sad og rykkede i den. Så Eva flettede hulen og jeg flettede gulvet.

Eva har, udover sin store kursusvirksomhed på Vissinggård syd for Silkeborg, undervist mange andre steder i Danmark og udlandet, og blandt andet arrangeret studieture for øvede kurvemagere i Villaine des Rochers, kurvemagerbyen i Frankrig, hvor David Drew bor.

I mange år samledes vi om Kunsthåndværkermarkederne og »Store Pilelag« på Vissinggård. Men for tiden lægger Eva sin energi i en arbejdsudveksling mellem en gruppe danske kurveflettere og kvinderne i en landsby, Boulma, i Burkina Faso. Sammen vil de producere en serie indkøbskurve der forhåbentlig kan erstatte supermarkedernes plastikposer (udsalg komme bl.a. til at ske gennem Politikens galleri – læs mere nedenfor).

Samspillet med Ane Lyngsgaard

Ane Lyngsgård bor, med mand og søn, i et stort gammelt mejeri, med »privatbolig« øverst oppe, hvor toppen af de store hvælvede vinduer danner helvægsruder ud mod et fantastisk kuperet landskab, der i den uge jeg var der, var dækket af sne. Mejeriet rummer desuden, udover en selvstændig lejlighed, en hel afdeling hvor Ane har værksted med tilstødende rummeligt spisekøkken til brug, når der holdes kursus, udstillingsrum og lagerrum. Jeg hører til »Husmandsstedsfolket« der ustandselig gisper efter plads, men her er der plads for alle penge og endnu uudnyttet plads.

Hulen blev flettet i den store mejerihal, hvor der står en stor stak brædder i overstørrelse og bredde, og formodentlig venter på at blive til nye lokaler. Det er et utroligt fantasibefordrende sted. Man skulle kunne have bygget en

Fortsat fra side 19

rytter statue her, hvis man havde haft de evner og lyster. Følgelig blev hulen også større end, i hvert fald jeg havde forventet, og vi måtte gentagende gange have fat i tommestokken for at sikre os at kuglen/hulen kunne komme ind gennem døren ved Rundetårn.

Ane har været pileforeningens formand siden 2003. Hun er med i »Indkøbskurve gruppen«. Har været med på flere internationale kurveudstillinger i USA og i Spanien, hvor hun blev tildelt en pris. I år kommer bogen »Fletterier« med fotos og tegninger.

Samspillet med Marianne Mortensen

Marianne Mortensen har skrevet en bog, »Pil i det fri«, hvor hun viser indtil flere eksempler på huler af både levende og tørret pil, lysthuse og læskærme. Hun har været underviser på Legepladsforeningens kurser, og hvis der er nogen, der har beskæftiget sig med hulebyggeri, så er det Marianne.

Der var også flere forskellige forslag på bordet, da jeg dukkede op på den lille firlængede gård i udkanten af Karise i januar for at begynde vores fælles projekt. Det som forekom mig mest tillokkende var en serie gitre af pilegrene samlet med gummiringe, klippet af cykelslanger, og det blev det. Selvfølgelig på en transportpalle der danner gulv og fundament for de lodrette kæppe. Gulvet blev malet, arbejdet begyndte, men i løbet af nogen dage besluttede vi at udvide projektet med endnu en palle.

Grundet andet arbejde og byggeriets omfang stoppede vi efter nogen dage i januar, og fortsatte en måned senere med at gøre huset færdigt. Ændrede beslutning om taget og havde en fantastisk dag i omegnen med at hente affaldspapir på et trykkeri og finde farvepigmenter og bindemidler.

Hvis kæppene er for tynde, eller har den forkerte farve, henter Marianne fluks nogle andre enten på lageret eller i marken, men skal der snedkereres eller løftes op og ned, må vi vente til Søren kommer hjem fra arbejde. Så kommer han over i værkstedet og laver med stor tålmodighed hvad vi har behov for, og han laver også dejlig mad.

Indkøbskurve

– ud med plastikposer, ind med indkøbskurvene!

Hentet fra Eva Seidenfadens hjemmeside følger her lidt om et særligt udvekslings-flette-projekt, som hun har igangsat i januar 2006 på Vissinggaard.

For at skabe et fagligt, sagligt og muntært forum samledes 11 flettere for at designe og flette til gensidig inspiration. Det længere perspektiv er at udstille sammen for at gøre flet mere synligt i den danske og internationale kunsthåndværkersammenhæng, og således blande os og deltage i den offentlige debat om design og funktionalitet. Vi vil pointere det politiske budskab i nødvendigheden af brugen af kurve og ikke plastikposer, samt inspirere kreative mennesker til at se mulighederne i projektet som en ny pædagogisk tilgang i undervisning i arbejdet med flet.

Målsætningen for projektet rummer endvidere en plan for at skabe en produktion af indkøbskurve i en ulandssammenhæng på grundlag af det danske design.

I marts 2007 er to grupper kvinder i Burkina Faso gået i gang med at flette på metalstativer med forskellige tilgængelige materialer såsom cykelslange gummi, gedeskind, hirsestængler mv.

Håbet og målet er at kunne afsætte kurvene dels lokalt i Burkina Faso, dels ved import til Europa. Hvis mottoet: Ud med plastikposerne – Ind med indkøbskurvene! skal vinde genklang, må kurvene fra Afrika kunne erhverves i en Fair Trade sammenhæng, således at de afrikanske flettere får en ordentlig dagsløn for deres arbejde.

Vi tænker os kurvene afsat som del af firmagaver, hvor kurvene kan erhverves til en pris, der samtidig giver plads til gaver i kurven, og i forretninger, der støtter Fair Trade-tankens.

Kurvene vil ligeledes kunne erhverves over internettet.

Gruppen består af følgende flettere:

Annette Balle, Anne Folehave, Anne Honoré, Anne Mette Hjørnholm, Ane Lyngsgaard, Birgit Østergaard-Jensen, Dorte Tilma, Hanne Vistisen, Marianne Mortensen, Marie Skinbjerg og Eva Seidenfaden

Kurvene har indtil nu været udstillet, og planlægger at blive udstillet, følgende steder:

Fællesskuet i Herning. Pilefestivalen, Moesgaard, Århus. Langenæs Kirken, Århus, Håndarbejds lærernes årsmøde, Fredericia. Åbne Atelier, Karise. Vissinggard, Brædstrup

Rundetårn, København. The Pond Cottage Art Galleri, Løkken. Udstillingen »Kuro«, Silkeborg Bad. Festival de Vannerie, Vallabregues, Frankrig.

Henvendelse vedrørende udstilling af kurvene eller salg af danske eller afrikanske kurve:

Kontakt Eva Seidenfaden via e-mail, eva@seidenfaden.net.

Heldagsudflugt til Randers

Af Kirsten Abelsen

Vi er i bestyrelsen ved at planlægge heldagsudflugten, som bliver en bustur til Randers, med besøg på Randers Kunstmuseum, besøg på 1-2 gallerier og evt., en gåtur i bymidten, hvor der er opstillet mange skulpturer. Et besøg på Clausholm slot, med Haveselskabets frodige og inspirerende »temahaver« er også med i overvejelserne.

Datoen er fastlagt til 6. september - så reserver allerede datoen nu.

Der vil komme en mere udførlig beskrivelse af dagens program og praktiske oplysninger i bladets augustnummer.

Clausholm Slot. Foto: Erik Sørensen.

Semper Oper i Dresden. Foto: Erik Sørensen.

Rejse til Dresden

Af Kirsten Abelsen

Bestyrelsen har besluttet at arrangere en rejse for foreningens medlemmer i foråret 2009.

Rejsen vil blive en bustur til Dresden ved floden Elben i Øst-tyskland - en gammel kulturby, med masser af kunst og flot arkitektur.

Rejsedato er Søndag den 10. maj - Fredag den 15. maj.

Der vil komme meget mere om rejsen i et senere nummer af bladet.

Tid & Sted

Lørdag den 17.maj og Søndag den 18.maj kl. 10.00 - 17.00:

»Åbne døre« kunstnere i Vejen kommune holder åbent hus.

Ondag den 28. maj kl. 18.00 - 23.00:

Aftentur til Christianskirken i Fredericia og Grimmerhus i Middelfart.

Afgang fra banegårdspladsen kl. 18.00, og hjemkomst kl. ca. 23.00

Tilmelding til kunstforeningens bankkonto: 9672871-5633851

Evt. spørgsmål vedrørende turen til Frode Bertelsen, tlf. 75362192.

eller på mail: karenfrode@vejen-net.dk

Pris for medlemmer kr. 200.00, øvrige kr. 225.00

Tilmeldingen er bindende.

Lørdag den 6. september 2008, kl. 8.00 - ca. kl. 19.00:

Heldagstur til Randers.

Nærmere om programmet i næste nr. af kunstforeningens blad.

Torsdag den 11. september kl. 19.30:

Generalforsamling

Nærmere i næste nr. af bladet

UDSTILLINGER:

Lørdag den 24. maj (fernisering) - 31. august:

Vejen Kunstmuseum: Kunstneren Max Läuger.

Fredag den 30. maj - 23. juli:

Vejen Bibliotek: Grafiker Jane Muus.

VEJEN KUNST MUSEUM

Østergade 4 - 6600 Vejen

Tlf. 75 36 04 82

E-mail: museum@vejenkommune.dk

Museets åbningstider:

Tirsdag-fredag kl. 10.00-16.00

Lørdag-søndag kl. 11.00-17.00

Mandag lukket - Fri entré

**MEDLEMSBLAD for
Museums- og kunstforeningen
for Vejen og omegn**

Redaktion:

Kirsten Abelsen (ansvarshavende),
Øster Allé 4, 6600 Vejen.

Tlf. 75 36 47 86.

email: kirsten.abelsen@tiscali.dk

Tove Hyldegård,
Lynggårdshaven 13, 6600 Vejen.

Tlf. 75 36 57 75.

email: tohy@vejenkom.dk

Bladets red. modtager gerne stof
fra foreningens medlemmer.

Artikler dækker ikke nødvendigvis
kunstforeningens synspunkter.